

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 190/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA VALO & PARTNERS s.r.o., Konštantínova 3, Prešov, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 64Ek/1626/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v exekučnom konaní označenom v záhlaví tohto rozhodnutia. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a zároveň navrhuje, aby mu ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie 2 500 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako oprávnený podal 10. augusta 2022 okresnému súdu návrh na začatie exekúcie. Exekučným titulom je doplnčací rozsudok Okresného súdu Michalovce zo 14. septembra 2020, na základe ktorého bola sťažovateľovi ako súdному znalcovi za činnosť v súdnom konaní priznaná odmena 1 943,20 eur a uložená povinnosť žalobcovi túto sumu zaplatiť.

3. Okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 16. augusta 2022 a za exekútora určil JUDr. Michala Mazúra. Ten vydal 25. októbra 2022 upovedomenie o začatí exekúcie

a upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie. Dňa 2. mája 2023 vydal exekučný príkaz. Listom z 30. júna 2023 vydal upovedomenie o ukončení exekúcie, podľa ktorého vymohol istinu 52,31 eur a trovy exekúcie 16,50 eur.

4. Sťažovateľ následne získal informáciu o ukončení činnosti súdneho exekútora JUDr. Mazúra s tým, že jeho agendu prebral súdny exekútor JUDr. Rudolf Dulina. Listom z 27. decembra 2023 požiadal JUDr. Dulinu o podanie správy o stave exekúcie. Ten sťažovateľovi 11. júna 2024 oznámil, že spisový materiál týkajúci sa jeho veci nebol pri preberaní agendy JUDr. Mazúra odovzdaný, z čoho malo vyplývať, že konanie bolo ukončené ešte JUDr. Mazúrom.

5. Sťažovateľ v snahe domôcť sa spravodlivosti a „zo zúfalstva“ podal okresnému súdu 14. júna 2024 nový návrh na vykonanie exekúcie. Uznesením z 25. júna 2024 okresný súd toto nové exekučné konanie zastavil pre prekážku litispendencie. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú okresný súd uznesením z 11. júla 2024 zamietol s odôvodnením, že k ukončeniu exekúcie nedošlo, pretože upovedomenie o ukončení exekúcie nebolo exekučnému súdu doručené ani pôvodným exekútorom JUDr. Mazúrom, ani jeho náhradníkom JUDr. Dulinom. Konanie teda nebolo skončené a nič na tom nemení ani skutočnosť, že bývalý súdny exekútor JUDr. Mazúr v danej veci nepostupoval správne.

6. Na žiadosť sťažovateľa z 5. augusta 2024 o pokračovaní exekúcie reagoval JUDr. Dulina listom z 25. októbra 2024, v ktorom zopakoval, že ak konanie nebolo súčasťou prevzatej agendy a súdny exekútor nedisponuje poverením na vykonanie exekúcie, nie je možné v konaní pokračovať. Na opätovnú žiadosť sťažovateľa z 11. novembra 2024 reagoval JUDr. Dulina prípisom z 19. novembra 2024 v podstate totožným spôsobom.

7. Sťažovateľ sa obrátil aj na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktoré v odpovedi zo 16. apríla 2024 uviedlo, že nemá oprávnenie vzniknutý stav napraviť, ale požiadalo Slovenskú komoru exekútorov (ďalej len „komora“), aby v súčinnosti s JUDr. Rudolfom Dulinom a s okresným súdom vykonalo kontrolu exekučného spisu, a v prípade, že exekučné konanie nemalo byť ukončené a spis odovzdaný do exekútorského archívu, aby exekučný spis odovzdala JUDr. Dulinovi pre účely pokračovania vo výkone danej exekúcie. Sťažovateľ nemá informáciu, či na odpoveď ministerstva bolo nejakým spôsobom komorou, exekútorom JUDr. Dulinom, resp. okresným súdom reagované, avšak domnieva sa, že v exekúcii sa nepokračuje. Sťažovateľ získal aj vyjadrenie komory, ktorá stroho konštatovala, že sťažovateľ sa má domáhať svojho nároku voči bývalému súdnemu exekútorovi na súde.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ namieta, že aj napriek jeho podaniu návrhu na začatie exekúcie pred 4 rokmi v napadnutom konaní sa minimálne 3 roky žiadnym spôsobom nepokračuje. Zdôrazňuje, že vymáhaná pohľadávka vznikla zo služby (znaleckej činnosti), ktorú poskytol súdu v rámci civilného sporového konania. O to viac je frustrovaný z toho, že okresný súd, ministerstvo ani komora nezabezpečili pokračovanie exekúcie a je mu *de facto* naznačované, že má svoju pohľadávku oželiť. Sťažovateľ argumentuje, že dĺžka napadnutého konania nie je závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci, keďže ide o štandardnú a početnú agendu všeobecných

súdov, a svojím správaním k nej neprispel. Okresný súd a súdny exekútor nepostupuje v napadnutom konaní efektívne a sústredene, resp. vôbec nekoná. Okresný súd nezvolil postup, ktorý by viedol k urýchlenému odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa. Jeho nečinnosť je aj vzhľadom na jednoduchosť veci ústavne neakceptovateľná. Na podporu svojich tvrdení sa sťažovateľ odvoláva na judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej súdna exekúcia vykonávaná podľa Exekučného poriadku musí byť uskutočňovaná v súlade s princípmi spravodlivého procesu v širšom slova zmysle, ktoré sú obsiahnuté v čl. 46 a čl. 48 ústavy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplňa na orgáne, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (II. ÚS 26/95, I. ÚS 10/98, I. ÚS 89/99, IV. ÚS 70/02). Podstata exekučného konania je však odlišná. Konanie nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty právoplatným rozhodnutím súdu, ale k vymoženiu pohľadávky či k splneniu nepeňažnej povinnosti uloženej exekučným titulom. Štát túto činnosť zabezpečuje prostredníctvom exekútorov, ktorí sú štátom určenými a splnomocnenými osobami na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov.

10. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 15/03, III. ÚS 229/04), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04, III. ÚS 229/04), pričom ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prietáhov nevyníma.

11. Špecifikom exekučného konania je to, že exekučné konanie je spravidla „v rukách“ súdneho exekútora a exekučný súd v jeho rámci koná a rozhoduje len na základe procesných návrhov účastníkov exekučného konania, resp. súdneho exekútora. Postavenie okresného súdu vo vzťahu k priebehu exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom sa obmedzuje len na rozhodovanie o jednotlivých čiastkových návrhoch účastníkov exekučného konania tak, ako to je vymedzené v ustanoveniach Exekučného poriadku. Exekučný súd preto nemôže zodpovedať za potenciálne porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov spôsobené dĺžkou celého exekučného konania, ale len za dĺžku jeho „jednotlivých rozhodovaní“ v rámci exekučného konania (m. m. III. ÚS 867/2016, IV. ÚS 86/2020). Inými slovami, namietať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru možno na ústavnom súde vo vzťahu k exekučnému súdu len vtedy, ak tento má reálne o čom rozhodovať (m. m. II. ÚS 349/2017, II. ÚS 186/2019, III. ÚS 403/2021, I. ÚS 115/2022).

12. Na účely prieskumu postupu okresného súdu sa ústavný súd oboznámil s obsahom elektronického spisu napadnutého konania a zistil, že okresný súd vydal 16. augusta 2022 poverenie súdnemu exekútorovi JUDr. Mazúrovi na vykonanie exekúcie. Ten následne vydal 22. októbra 2022 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré doručil okresnému súdu 24. marca 2023. V spise je zároveň úradný záznam z 24. marca 2023 o tom, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo

zverejnené na úradnej tabuli súdu od 24. marca 2023 do 25. apríla 2023. Žiadne ďalšie návrhy sťažovateľa, o ktorých by mal okresný súd rozhodnúť, zo spisu (a napokon ani z ústavnej sťažnosti) nevyplývajú. Rovnaký záver sa vzťahuje aj na návrhy povinného ako ďalšieho účastníka exekučného konania. Takisto zo spisu nevyplývajú žiadne ďalšie úkony súdneho exekútora JUDr. Mazúra, ktorý doručil upovedomenie o ukončení exekúcie len sťažovateľovi, avšak nie okresnému súdu. Takéto upovedomenie nebolo doručené okresnému súdu ani náhradníkom pôvodného exekútora JUDr. Dulinom. Odhliadnuc od skutočnosti, že vo veci neboli splnené materiálne podmienky ukončenia exekúcie, keďže súdny exekútor ani zďaleka nevy mohol celý nárok vrátane trov exekúcie, je nutné konštatovať, že dôsledkom nesprávneho postupu súdneho exekútora JUDr. Mazúra aj po formálnej stránke (nedoručenie upovedomenia o ukončení exekúcie okresnému súdu) je, že exekúcia na vymożenie peňažného plnenia stále prebieha a napadnuté konanie je okresným súdom stále vedené ako neskončené. Podanie v poradí druhého návrhu na vykonanie exekúcie nemohlo z povahy veci napadnuté konanie urýchliť a zároveň ho nebolo možné považovať ani za účinný prostriedok nápravy (pozri bod 5 tohto uznesenia).

13. S poukazom na uvedené dôvody a v súlade s už uvedenými judikatórnymi závermi ústavného súdu nemožno okresnému súdu pričítať zbytočné prietahy, resp. nečinnosť v napadnutom konaní (m. m. II. ÚS 560/2020, III. ÚS 511/2024). Vzhľadom na to sú tvrdenia sťažovateľa vo vzťahu k porušeniu jeho základného práva okresným súdom zjavne neopodstatnené, čo je dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

14. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že vyjadruje určité pochopenie k vzniknutej situácii vo vzťahu k vymożeniu peňažnej pohľadávky sťažovateľa, ku ktorej on sám primárne neprispel. Pokiaľ súdny exekútor JUDr. Dulina ako náhradník pôvodného súdneho exekútora JUDr. Mazúra tvrdí, že exekučný spis mu v sťažovateľovej veci nebol pri preberaní agendy odovzdaný (pravdepodobne z dôvodu, že JUDr. Mazúr bol toho názoru, že vec je ukončená), sťažovateľ má možnosť postupovať v intenciách naznačených v odpovedi ministerstva zo 16. apríla 2025. Sťažovateľ má možnosť obrátiť sa na komoru, ktorá vedie exekútorický archív exekútorov, ktorých výkon funkcie zanikol (§ 210 ods. 2 Exekučného poriadku). V rámci svojej kontrolnej kompetencie môže komora preveriť stav predmetného exekučného spisu a v prípade, že zistí, že exekučné konanie vo veci sťažovateľa nie je ukončené (a nemalo byť evidované ako ukončené pri odovzdávaní a preberaní spisov odvolaného exekútora), odovzdá tento spis exekútorovi JUDr. Dulinovi, aby mohol pokračovať vo výkone danej exekúcie. Pokiaľ by sťažovateľ nebol úspešný, môže sa domáhať náhrady škody voči pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Mazúrovi v zmysle § 31 Exekučného poriadku v spojení s § 16a ods. 8 Exekučného poriadku, ktorý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí v súvislosti s výkonom svojej činnosti. Na zodpovednosť exekútora sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Exekútor sa zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že postupoval s odbornou starostlivosťou. Náhradu škody, za ktorej vznik zodpovedá exekútor podľa tohto zákona a ktorú má podľa poisťnej zmluvy platiť poisťovateľ, uhradza poisťovateľ priamo poškodenému. Poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu tejto škody priamo od poisťovateľa; na tento účel mu komora na jeho žiadosť poskytne potrebné údaje. Štát zodpovedá

za škodu spôsobenú exekútorom, len ak ju nebolo možné uspokojiť z majetku poisťovateľa alebo exekútora.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu